

Geheugenhuis

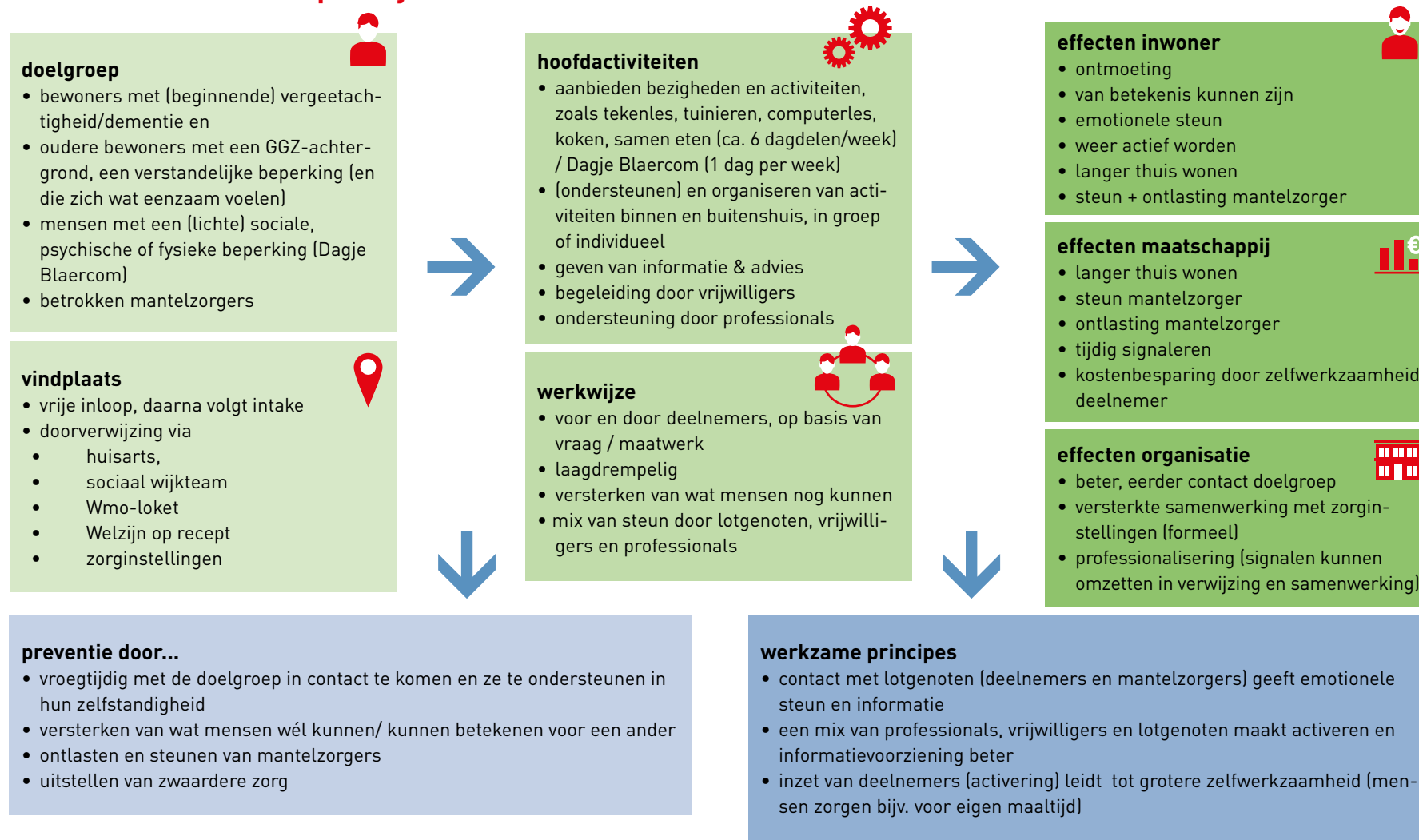
In voorzorg!

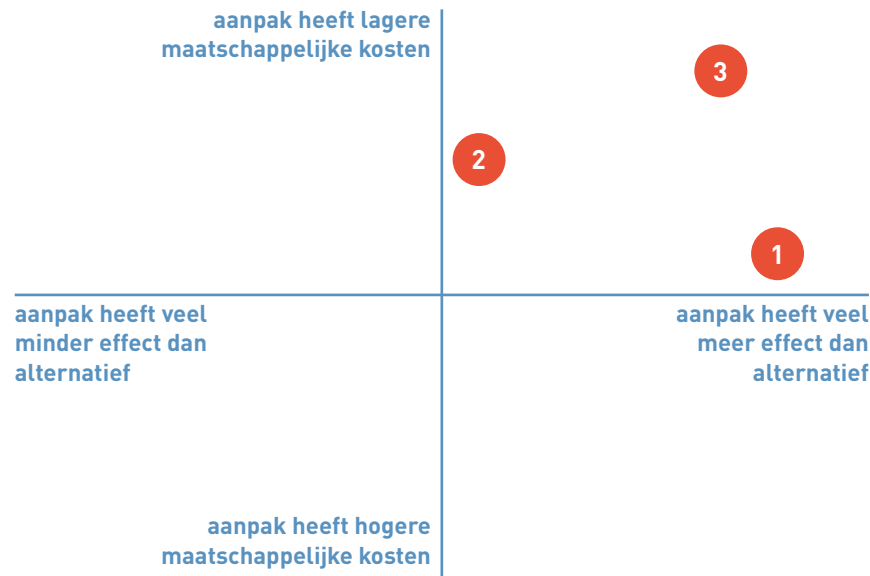
Wat is de bedoeling?

Mensen met (beginnende) vergeetachtigheid/dementie blijven het liefst zo lang mogelijk in hun vertrouwde omgeving wonen. Hiervoor doen zij vaak een beroep op partners, kinderen, familieleden, burens of vrienden; de zogenaamde mantelzorgers. Door in een vroeg stadium extra aandacht, informatie en steun te ontvangen,

kan de persoon met dementie zichzelf langer redden én kan de mantelzorgers de zorg langer volhouden. Het Geheugenhuis biedt deze benodigde steun en begeleiding. Door lotgenoten, vrijwilligers en professionals. Dicht bij huis. In een warme omgeving. En alles onder één dak.

En hoe werkt dat in de praktijk?

CASUS 2

Een weduwe (86 jaar) heeft problemen met haar gehoor en een slechter wordend geheugen. Ze gebruikt veel medicatie, die ze slecht inneemt. Haar drie kinderen pakken de mantelzorgtaken goed op, maar raken wel overbelast. Ze komen bijna elke dag langs, maar niet kunnen voorkomen dat haar dag- en nachtritme verstoord raakt en dat ze slecht eet. Mevrouw wil per se niet naar een verpleeghuis. Gaandeweg wordt ze steeds eenzamer.

Via het sociaal wijkteam gaat mevrouw op woensdag naar Dagje Blaercom. Wanneer de sociaal werker dinsdagavond belt, gaat mevrouw op tijd slapen. Ze heeft ook zin om naar Dagje Blaercom te gaan. Ze helpt andere deelnemers bij schilderactiviteiten. Dochter geeft aan dat haar moeder zonder Dagje Blaercom waarschijnlijk eerder naar het verpleeghuis had gemoeten. Het Dagje Blaercom heeft een positief effect, maar één dag is wel te weinig om de mantelzorg daadwerkelijk te ontlasten.

CASUS 1

Een oudere alleenstaande man met een licht verstandelijke beperking zorgt slecht voor zichzelf en heeft moeite met het dag- en nachtritme. Hij heeft moeite met sociale contacten waardoor hij niet meer welkom is bij zijn vrijwilligerswerk. Meneer vereenzaamt, eet te veel, blijkt diabeet en loopt het risico op depressie. Zijn zus brengt hem in contact met het GeheugenHuis, waar hij vervolgens 5 dagdelen per week naar toe gaat.

Meneer krijgt door de geboden activiteiten weer structuur in de dag en is gestart met vrijwilligerswerk: hij geeft computerles. Hij wordt veel vrolijker en zorgt beter voor zichzelf. Door regelmatig te eten op het Geheugenhuis heeft hij zijn diabetes beter in de hand en zijn geheugen werkt weer beter. Hiermee is voorkomen dat meneer in een sociaal isolement raakt, depressief wordt en meer in het zorgcircuit terecht komt.

CASUS 3

Mevrouw woont sinds haar man overleed zelfstandig, heeft verstoord dag/nachtritme, valt wel eens en eet slecht. Haar buurvrouw heeft het er maar druk mee: ze zorgt voor het ontbijt en het avondeten, controleert 's avonds het gas en sluit de deuren af zodat mevrouw niet kan gaan dwalen; naast andere kleinere zorgtaken. De buurvrouw raakt dan ook aan haar taks. Maar mevrouw wil niet naar een verzorgingshuis.

Via de huisarts/buurvrouw kan mevrouw 4 dagen per week terecht bij het Geheugenhuis. Haar dag- en nachtritme verbetert. Ze krijgt elke dag een warme maaltijd. Dat ontlast de buurvrouw overdag, maar de zwaarte blijft. Ze kan de zorg uiteindelijk niet meer aan. Uiteindelijk verhuist ze toch naar een verzorgingshuis. Door het Geheugenhuis heeft buurvrouw de zorg langer kunnen volhouden. Opname in verzorgingshuis is hierdoor uitgesteld.